

De wondere wereld van kunstgras

Sinds enkele jaren kijk ik wat rond in de kunstgraswereld. Dat was een van de meest fascinerende ervaringen die ik in mijn carrière heb gehad. Ik heb me voorgenomen om mijn ervaringen regelmatig aan het papier toe te vertrouwen, in de hoop dat iemand mij vervolgens antwoord kan geven op de vele vragen die ik de afgelopen periode heb verzameld.

De vraag is waar ik moet beginnen; wellicht met deze opmerkelijke situatie. Als ik het goed begrijp, moeten kunstgrasvelden voor voetbal aan zware normen voldoen om aangelegd te mogen worden. Direct na de aanleg moeten ze zelfs aan Fifa-waarden voldoen. Dit klinkt heel gewichtig, maar feitelijk is het gebakken lucht. Precies één dag na goedkeuring kijkt niemand meer naar die velden om. Het officiële verhaal is trouwens anders. Verschillende opdrachtgevers zeggen dat er iedere drie of vier jaar gekeurd moet worden, maar ook hier laat de praktijk het afweten. Als dit al gebeurt, zijn er geen normen waaraan velden moeten voldoen.

Precies één dag na goedkeuring kijkt niemand meer naar die velden om

Zelfs de KNVB doet een duit in het zakje, door te zeggen dat velden in ieder geval na acht jaar aan de KNVB-norm moeten voldoen. Ook dit klinkt gewichtig, maar betekent helemaal niets. De gemeente heeft geen boodschap aan die acht jaar. De leverancier heeft beloofd dat dat dure veld wel twaalf jaar mee kan, dus we gaan pas vervangen na twaalf jaar, ook al gaat de KNVB op zijn kop staan. De strekking van het verhaal? Veel goede bedoelingen, maar vooral luchtfietserij en mooie praatjes; het heeft allemaal niets om het lijf. Een vage poging om die praktijk te veranderen, kwam van de garantieregeling die werd opgesteld door de branche. Het idee is op zich prima, maar als je tien man vraagt hoe je deze regeling moet uitleggen, krijg je tien verschillende antwoorden. Het gevolg: de garantieregeling stelt feitelijk niets voor en de aannemerij blijft rustig twaalf jaar garantie geven, terwijl het veld maar maximaal acht jaar in goede staat verkeert.

Veel goede bedoelingen, maar vooral luchtfietserij en mooie praatjes

Ik begrijp dit allemaal niet meer. Kunstgras is een mooi product dat een belangrijke maatschappelijke functie vervult, maar we maken er met zijn allen een rommeltje van zonder enige structuur. Adviesbureaus en aannemers, maar ook de opdrachtgevers, vervuilen het nest, waar vervolgens steeds meer gelukzoekers op afkomen, met als gevolg een nog vuiler nest. Ik denk dat dit niet goed kan gaan en alleen maar weerstand oplevert.

Waarom steken alle betrokkenen niet de koppen bij elkaar, om samen een goed product te maken met een goede dienstverlening? De sector heeft zelfs een branchevereniging; die moet dat toch kunnen organiseren?

Flip van de Velden

Flip van de Velden is de nieuwste columnist van het vakblad Fieldmanager. Flip is werkzaam in de kunstgrasbranche. Hij verbaast zich over de ontwikkelingen die daar gaande zijn en wil die verbazing graag delen met de lezers van dit blad. Van de Velden is natuurlijk een pseudoniem, maar de echte naam van Flip is bekend bij de redactie van dit blad.

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-5285